

1995
 FEBRUARY
 VASARIS
 Nr. 2

SKAUTU AIDAS

SKAUTU AIDAS

USPAS 497-840

POSTMASTER: Send all address changes to
4613 W. 106 Pl.

Oak Lawn, IL 60453

Second Class Postage paid at Chicago, IL

SKAUTU AIDAS THE SCOUT'S ECHO

A Lithuanian youth magazine, published
monthly except July and August by The
Lithuanian Scouts Association. Not for
profit Illinois Corporation.

Office of Publication
SKAUTU AIDAS
2345 West 56 Street
Chicago, IL 60636

Managing Editor
Albina Ramanauskienė
4613 W. 106 Pl.
Oak Lawn, IL 60453

Oficialus LIETUVIŲ SKAUTŲ S-GOS organas

Isteigtas 1923.III.15, Šiauliuose, Lietuvoje
Leidžia LSS TARYBOS PIRMIJA

Redaktorius
v.s. Antanas Saulaitis ir Pelėdų skiltis.
2345 West 56 Street
Chicago, IL 60636

Administratorė
v.s. Albina Ramanauskienė
4613 W. 106 Pl.
Oak Lawn, IL 60453

Prenumerata metams - \$5.00
Garbės leidėjo prenumerata - \$25.00
Garbės prenumerata - \$10.00
| Lietuvą - \$10.00, oro paštu - \$40.00
Prenumeratos kainos US doleriais

GARBĖS LEIDĖJO PRENUMERATA

Algis Glodas, MA
Dainius Glodas, MA
Petras Molis, MA
Kazys Adomavičius, MA
Eleonora Šalčiuvienė, IN - 1995-1996
Gražina Kenter, CT

GARBĖS PRENUMERATA

Juozas Menkeliunas, Brazilija
Stasys Naginionis, Kanada
Viktoras Lesniauskas, Chicago
Pranas Pakalniškis, CA
Antanas Pumputis, NY
Vyt. Čekanauskas, CA
A. Šetikas, Kanada

SKAUTŲ AIDĄ PARĖMĖ

Amalija Jagutienė, FL - \$10.00
Pranas Pakalniškis, CA - \$10.00
A. Giedraitienė, Anglija - \$5.00
Stasė Draugelienė, Kanada - \$14.00
Marytė Vasiliauskienė - \$4.00
A. Šetikas, Kanada - \$5.00

M u m s r a š o

*Miela sese Albina,
Jūs ir visą "Skautų Aido" redakciją
nuoširdžiausiai sveikiname ir linkime gausios
Dievo palaimos, sveikatos, džiaugsmo
ateinančiais 1995 metais.
Su meile ir dėkingumu už Jūsų siunčiamą
"Skautų Aidą"*

Marijampolės sesės ir broliai

*Redaktoriui ir Pelėdų dkiščiai siunčia linkėjimus
Vyt. Šliogeris iš Klaipėdos*

*Sveikinimus ir linkėjimus siunčia Eugenija iš
Brazilijos*

Gerų skautiškų metų linki Palangos skautai

*"Skautų Aido" redakciją ir darbuotojus sveikina
Natalija Pupeikienė iš Kauno*

L IETUVOS TARYBA SAVO POSĖDYJE VAŠARIO 16 D. 1918 M. VIENU BALSU NUTARĖ: KREIPTIS Į RUSIJOS, VOKIETIJOS IR KITŲ VALSTYBIŲ VYRIAUSYBES ŠIUO PAREIŠKIMU: LIETUVOS TARYBA, KAIPD VIENINTELĖ LIETUVIŲ TAUTOS ATSTOVYBĖ, RĖNDAMOS PRIPAŽINTAJA TAUTŲ APSISPRENDIMO TEISE IR LIETUVIŲ VILNIAUS KONFERENCIJOS NUTARIMU RUGSĖJO M. 18-23 D. 1917 M. SKELBIA ATSTATYTI NEPRIKLAUSOMA, DEMOKRATINIAIS PAMATAIS SUTVARKYTA LIETUVOS VALSTYBĖ SU SOSTINE VILNIUJE IR TĄ VALSTYBĖ ATSKIRIJANTI NUO VISŲ VALSTYBINIŲ RYŠIŲ, KURIE YRĄ BUVĘ SU KITOMIS TAUTOMIS.

DRAUGE LIETUVOS TARYBA PAREIŠKIA, KAD LIETUVOS VALSTYBĖS PAMATUS IR JOS SĄRTYKIUS SU KITOMIS VALSTYBĖMIS PRIVALO GALUTINAI NUSTATYTI KIEK GALIMA GREIČIAU SUŠAUKTAS STEIGIAMASIS SEIMAS, DEMOKRATINIŲ BŪDŲ VISŲ JOS GYVENTOJŲ IŠRINKTAS.

A. J. [illegible]
 J. [illegible]
 A. [illegible]
 S. [illegible]
 J. [illegible]
 A. [illegible]
 J. [illegible]
 J. [illegible]

A. J. [illegible]
 A. [illegible]
 A. [illegible]
 A. [illegible]
 A. [illegible]
 A. [illegible]
 A. [illegible]

SKAUTAI - UGNIAGESIAI

Kauno "Aušros" tunto tuntininkui s. Pranui Mašiotui pritariant, iš buvusių dviejų "Strazdelio" ir "Jablonskio" draugovių 1934 metais buvo sudaryta XII Dievaičio Perkūno skautų-ugniagesių draugovė su būstine Kauno m. ugniagesių centrinėje komandoje.

Padedant draugovės šefui vyr. brandmeistrui skautininkui St. Dumčiui ir draugovės globėjui Lietuvos brandmajorui J. Šimkui, buvo sudarytos labai geros sąlygos skautams lavintis ugniagesybos srityje.

Lietuvos krašto apsaugos ministerijos ugniagesių inspektorių mjr. Ružancevo ir kpt. Petruškevičiaus dėka, o taip pat Lietuvos ugniagesių savanorių draugijos pirmininko inž. Karašo dėka skautams buvo organizuoti Priešgaisrinės apsaugos kursai ir rengiamos mokomosios stovyklos. Minėtų vadovų rūpesčiu skautų ugniagesių draugovė buvo aprūpinama specapranga ir įrankiais /šalmais, ugniagesybos diržais, kirvukais, rankiniais siurbliais, rankovėmis ir kt./ gaisrams gesinti.

Be skautiško šūkio "Dievui, Tėvynei, artimui" skautams-ugniagesiams buvo ir ugniagesių šūkis - "Artimui pagalba, Dievui garbė". Visi draugovės skautai šiems šūkiams buvo ištikimi.

Draugovės skautai, išklaušę Priešgaisrinės apsaugos kursus bei susipažinę su gaisrų gesinimo taktika, aktyviai dalyvavo gesinant gaisrus.

Pagrindiniai skautų ugniagesių darbai kilus gaisrui, buvo šie:

1. padėti ugniagesiams profesionalams atlikti visus pagalbinius gaisro gesinimo darbus,
2. evakuoti iš degančių objektų /patalpų/ žmones, gyvulius ir kilnojamąjį turtą bei mantą,
3. apsaugoti evakuotą turtą,
4. suteikti pirmąją medicininę pagalbą nukentėjusiems,
5. žmonėms, dėl gaisro praradusiems gyvenamąją pastogę, suteikti laikiną prieglaudą /tuo tikslu miesto savivaldybė iš anksto skyrė patalpas/,
6. rūpintis maitinimu ir šalpa.

Tam, kad skautai-ugniagesiai, savanorių ugniagesių komandos ir nuo pamainos laisvi ugniagesiai profesionalai skubiai atvyktų į gaisro vietą mieste įvykus stambesniai gaisrui, buvo skelbiamas pavojus - kaukdavo sirenos ir skelbdavo sutartinius ženklus, tik mums, ugniagesiams ir policijai, žinomus. Pavyzdžiui, du ilgi sirenos intervalai reiškė, kad dega Žaliakalnio rajone ir t.t. Skautai-ugniagesiai, išgirdę jiems skirtą signalą, skubiai vykdavo nurody-

ta kryptimi, o budintis policijos patrulis, mums paklausus, nurodydavo gatvės pavadinimą. Kad policija skautą-ugniagesį prileistų prie degančio objekto, kiekvienas neuniformuotas skautas-ugniagesys ant rankovės turėdavo specialų raištį.

Skautai-ugniagesiai labai aktyviai dirbdavo iš anksto numatytus darbus: tiesdavo rankoves, statydavo jų apsaugos tiltelius, kad vykstantis transportas pastarųjų neprakiurdytų.

Esant reikalui, rankiniais siurbliais pumpuodavo vandenį iš arčiau esančių vandens šaltinių ir t.t. Mažesnius gaisrus skautai-ugniagesiai ir savarankiškai užgesindavo.

Draugovės skautai-ugniagesiai, išklausę ugniagesybos kursą, buvo aktyvūs Priešgaisrinės apsaugos propaguotojai. Beveik visos Kauno skautų draugovės buvo supažindinamos su priešgaisrinėmis taisyklėmis. Sužinodavo, kaip įrengti stovyklose 'aužavietes, kur įrengti skautų maitinimo bloką, navyzdžiui, kad maistui gaminti vieta būtų arčiau vandens šaltinių, prie krantinių, toliau nuo miškų, kad dūmai skleistųsi nuo šiaurės, šiaurės-vakarų pusės, o ne į stovyklavietę, kad laužo vieta būtų

nušienauta ir aptverta 20-30 cm akmeniniu borteliu, ne arčiau kaip 10 m nuo medžių ir t.t.

Būtina stovyklose iš anksto paruošti inventorių gaisrui gesinti /kastuvus, lapuočių medžių šluotas, smėlį, pagal galimybes vandenį/, kuris turi būti vienoje matomoje vietoje.

Skautams-ugniagesiams daug kartų teko dalyvauti ugniagesių šventėje bei paraduose. Draugovei teko garbė dalyvauti Prezidento A. Smetonos 60-mečio pagerbimo išvakarėse. Tai vyko prezidentūros sodelyje, kur ugniagesių draugovė /apie 60 skautų/ darnioje rikiuotėje su auksu žibančiais šalmais ir degančiais fakelais sveikino savo šefą /iš šalies žiūrint, tai buvo ištisa ugnies atspindžio jūra/. Už tai jubilias mums keletą kartų padėkojo.

Skautai-ugniagesiai buvo Kauno visuomenės gerbiami, turėjo užsitarnavę didelį autoritetą.

Siūlau šių dienų jaunesiems skautų vadovams atkurti skautų-ugniagesių tradicijas ir tikiu, kad dabartiniai Priešgaisrinės apsaugos vadovai skirs skautų draugovėms reikiamą dėmesį.

Buvęs skautų ugniagesių draugovės draugininkas, LSS Tarybos narys s. Br. Šadzevičius

Nuotraukos iš autoriaus asmeninio albumo

LIETUVA

Nuoširdus, skautiškas AČIŪ broliui Česlovui,

1992-ųjų metų vasarą, vadovų mokymo stovyklą Palangoje aplankė užsienio lietuvių skautų vadija. Tada v.s. Sigitas Miknaitis, v.s. Birutė Banaitienė ir v.s. Gediminas Deveikis surinko visų veikiančių Lietuvoje vienetų draugininkų adresus ir pažadėjo jiems surasti globėjus. Mūsų, tada dar buvusiai tik vienai, „Gražinos“ draugovei labiausiai pasisekė, nes globėjais tapo Bostono tuntai. Apie tai mes sužinojom ne iš „Skautų aido“, kaip daugelis draugovių, bet... 93-ųjų metų vasaros pradžioje gavome siuntinį: didelę „American benties“ saldinių dėžę, draugystės pradžia. Ji iškilmingai buvo suvalgyta vienoje sueigoje, dabar ta dėžė mūsų „relikvija“, nes čia užklijuotos mūsų svajonės apie skautijos ateitį, kurias parašė visi Vilkaviškio skautai per sueigą minint 75 m. Skautijos gimtadienį ir bus perskaitytos po 5 metų.

Tą pačią vasarą br. Česlovas aplankė Marijampolės — Vilkaviškio draugovių stovyklą Jurgeže-

Broli Česlovas Palangoje prie Baden-Pawell'io akmens tarp Vilkaviškio skautų.

riuose (Marijampolės raj.) ir Jubiliejinę stovyklą Palangoje. Pasakojo apie skautavimą Amerikoje, pravedė „mini“ viktorinas, išmokė naujų šūkių, vaišino skania kava. Taip pat apmokėjo mūsų draugovės kelionės išlaidas į Palangą.

Šiais metais br. Česlovas vėl neleido mums užmiršti savo globėjų. Į Vilkaviškį atkeliavo 2 dideli siuntiniai. Vienas rūbėlių ir saldainių,

nių, antras stovyklinio inventoriaus: indai, gertuvė, 2 miegmaišiai, 2 palapinės (kurias padovanojo sesė Aukštikalnienė).

Mes jaučiam nuolat globėjų rūpestį mumis, kiekviename laiške klausiama, kaip gyvename, ko trūksta.

Už šią globą mes galime padėkoti tik skautiškais darbais, malda ir žodžiu. Nuoširdus, skautiškas ačiū Bostono tuntams ir broliui Česlovui Kiliuliui!

**Visų Vilkaviškio „Gražinos“
ir „Keliuko“ draugovių vardu
t.n. Nomedas Bepirštytė.**

Po stovyklos uždarymo valgome bostoniškius saldainius.

Marijapolės — Marijos Pečkauskaitės skautai džiaugiasi stovykla ir laužu. Viduryje sėdi stovyklos v-kė sesė Jolanta Asijavičiūtė (su marūno kabl.). Prie dainų prisijungė ir skaut. Zenonas iš Kauno.

Mišri Marijos Pečkauskaitės d-vė Marijapolėje

Šiai stovyklai ruošėmės labai kruopščiai. Esant silpnai ekonominei padėčiai, susidarė sunkumas ruošti stovyklai. Prie to prisidėjo ir nepastovus oras. Buvo šaltos ir lietingos dienos. Kai kurie tėvai pabūgo nepastovaus oro ir susilaukė leisti savo vaikams stovyklauti. Vadovų buvo trūkumas ir ne vienas nesiryžo apsiimti būti stovyklos viršininku. Reikėjo surasti palapines, maisto ir asmenų, galinčių nuvežti skautus į Arkivyskupo Jurgio Matulaičio tėviškę — Lūginę. Stovyklą parėmė vyskupas Juozas Žemaitis, Marija Sodeikienė, kun. Montvila ir Marijapolės švietimo skyrius. Daugiausiai padėjo skautų tėveliai. Neatsiradus stovyklai vadovo, stovyklos viršininko pareigos teko Jolantai Asijavičiūtei. Komendanto pareigas ėjo br. Giedrius, atvykęs iš Kauno. Vėliau dar prisijungė br. Zenonas, ejęs pionerijos vadovo pareigas. Jis taip pat atvyko iš Kauno. Stovykla praėjo pakilioje nuotaikoje ir stovyklautojai džiaugėsi galėję gražiai pastovyklauti.

**Sesė Jolanta
Asijavičiūtė**

Marijapolės skautai ruošiasi pionerijos darbams.

Rašo s. Vytas Šliogeris iš Klaipėdos

EUROJAMBOREE

Eurojamboree dalyvavo 7,5 tūkst. skautų. Lietuvaičių 34 ir dar trys klierikai, tikiuosi būsimi mūsų dvasios vadovai. Begalė naujų pažinčių, skautiško broliškumo ir Europos bendrumo jausmas, išmokta daug naujų skautiškų gudrybių. Programoje buvo žaidimų, dainų, virimo, rankdarbių dienos, kai draugovės svečiavosi vienos pas kitas ir mokėsi vienos iš kitų. Mums burtai lėmė bendrai dirbti

su italais ir prancūzais. Tarp kitko, nustebino italų skautų tvarkingumas. Pastovyklėje tvarka. Buvo ko pasimokyt, įpratusiems nematyti šiukšlių apie save, ar pareiškiantiems, kad tai ne mūsų, šiukšlės lietuvičiams.

Jamboree vyko gamtiniame rezervate, ir įsivaizduok, jokios žalos gamtai. Tie 7,5 tūkstančio padaužų sugebėjo nepadaryti. Net priekabūs italų žalieji neturėjo ko

prikišti po stovyklos.

O aš džiaugiuosi, kad dar virš trisdešimt lietuvičių, pasivaikščioję po Romą, Veneciją, Vieną įsitikino, kad Lietuva tikrai nėra Pasaulio bomba ir civilizacijos lopšys.

Trims jūrų skautukams prieš Jamboree nuskilo savaitę pasibasstyti po Normandiją. Buvo pakviesti vietos jūrų skautų draugovės. Buvo tai puiki istorijos pamoka. Mat

vyko D dienos minėjimas. Buvo ko susimąstyti pamačius Omaha beach kapines ir užrašą mažoje lentelėje „Pažiūrėkit kokie jie jauni, pažiūrėkit kiek jų daug, atminkit, kad jie žuvo už jūsų laisvę“. Nors vaikams ne mažiau įspūdžio padarė fantastiškos pakrantės, skardžiai, krabų ir moliuskų gaudymas atoslūgio metu Atlante.

Tuoj po Jamboree turėjom

Skomantuose brolijos stovyklą, kartu su Tulūzos ir Besancon draugovėmis, 60 lietuvičių ir 60 prancūziukų. Viską gadino itin bjaurus oras ir vargino uodų ataka. Dar kartą teko įsitikinti, kad pažadėti ir nepadaryti yra mūsų tautinis bruožas. Bet vistiek buvo ko pasimokyti vieniems iš kitų, tiek skautukams, tiek vadams.

RESPUBLIKINIS SKAUTŲ VADOVŲ SEMINARAS

Neseniai Telšių katalikiškoje vidurinėje mokykloje įvyko respublikinis skautų vadovų seminaras. Jo dalyviai — būsimieji aukščiausieji organizacijos vadovai, susirinkę iš Vilniaus, Kauno, Klaipėdos, Kybartų, Joniškio ir kitų Respublikos vietų. Jie tris dienas mokėsi, klausėsi paskaitų, sprendė įvairias užduotis, aptarinėjo organizacijos statutą ir dabartinę jos padėtį.

Šį seminarą organizavo skautų mokymo skyrius, kurio nariai pavašarį tokius kursus baigė Danijoje, Pasaulio skautų mokymo centre. Telšiuose įvykęs seminaras — tik pirmas iš numatytų ir jau organizuojamų trijų seminarų. Tikimasi, kad dalyviai, išklausę visų trijų seminarų paskaitas ir išsprendę pateiktas jiems užduotis, taps profesionaliais Lietuvos skautų vadovais.

Seminare JAV-Baltijos savivaldybių mokymo centro rėmimo fondo direktorius Lietuvai Ričardas Malkevičius supažindino Lietu-

vos skautų vadovus su ilgalaikiu planavimu ir administraciniu skautiškos veiklos organizavimu. Kauno karo muziejaus mokslinis bendradarbis Valdas Rakutis skaitė pranešimą apie demokratiją skautų organizacijoje, Pasaulio skautų organizacijos principus, tikslus, metodus, supažindino su jos Konstitucija ir struktūra. Kaip reikia dirbti su suaugusiais vadovais, aiškino Dainius Urbanavičius, Klaipėdos universiteto politologijos fakulteto III kurso studentas.

Šių eilučių autorius aiškino „Jaunimo programą“: kaip reikia dirbti su jaunimu, kokie yra „Jaunimo programos“ tikslai, metodai, kokios veiklos kryptys. Taip pat išsiaiškinta skautų organizacijos auklėjimo sistema.

Po paskaitų seminaro dalyviai mokėsi sudarinėti įvairias veiklos programas, planavo, aiškinosi dabartinių Lietuvos skautų Sąjungos statutą, ieškojo nedemokratiškumo požymių jame ir tuoj pat

siūlė naujus demokratiškesnius pakeitimus.

Seminaro dalyviai (jų buvo 51) gavo daug užduočių, kurias reikia išspręsti iki kito seminaro, t.y. sausio 6 d.

Organizacijos mokymoskyrius, pasibaigus šiam seminarų ciklui, Žemaitijoje, Kaune ir Vilniuje planuoja įkurti mokymo centrus.

Kaip prasarė vienas iš organizacijos tarybos narių, malonu, kad Žemaitijos skautai aktyviai veikia ir kad šis pirmasis tokio pobūdžio seminaras įvyko būtent Žemaitijoje — Telšiuose.

Seminaro rengėjai dėkingi Telšių katalikiškosios vidurinės mokyklos direktorei A. Raudienei ir pavaduotojui V. Vaičekauskiui už paramą, rengiant seminarą.

Skautinink. Žydrūnas Pilitauskas

LIETUVIŲ PASAKOS

VILKAS IR SIUVĖJAS

Sykį ėjo siuvėjas per mišką ir sutiko alkaną vilką. Vilkas jam tarė:

— Dabar gulk, aš tave suėsiu!

Siuvėjas pradėjo prašyti ir įkalbinėti, kad jis į vilko pilvą nepareisiąs. Vilkas liepė palmti matą ir pamatuoti. Bema tuodamas siuvėjas kapt ir nutvėrė vilką už uodegos. Nutvėręs apsvyniojo apie ranką, išsitraukė iš užančio laidynę ir ėmė duoti ja vilkui per nugarą, per šonus ir kur tik pakliuvo. Vilkas kaukė, staugė, šokinėjo, bet niekaip ištrūkti negalėjo. Matydamas, kad šitaip gali jį pribalginti, pradėjo vilkas prašyti siuvėją:

— Palauk, gerasis žmogau, jei tu mano uodega reikalinga, tai paslėmk ją sau, tik paleisk mane gyvą; aš tau nieko nebedarysiu!

Siuvėjas paslėmė žirkles, čirkšt nukirpo vilkui uodegą ir paleido.

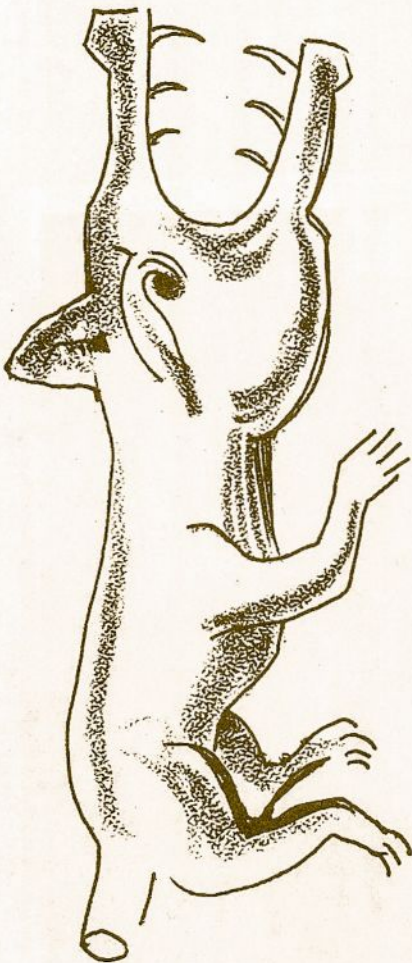
Vilkas nubėgo į girią; baisiai sustaugė ir sušaukė vilkų tarybą. Subėgo vilkų didelė daugybė. Beuodegis papasakojo, kaip jį siuvėjas išjuokė, prikūlė ir uodegą nupjovė. Visi vilkai nutarė bėgti, pavyti siuvėją ir sudraskyti. Taip ir padarė — paslėido visi ir vejas. Siuvėjas pajuto, kad atūžia, atkautia pulkas vilkų, ir nežino, kas daryti. Apsilžvalgė žmogelis ir bematant atsidūrė eglės viršūnėje. Subėgo vilkai prie eglės ir tariasi, kaip paslėkti siuvėją. Vienas vilkas ir sako:

— Palauki! Vis tiek jis neištrūks. Stok tu, beuodegi, į apačią, o mes sulipsime vienas ant kito ir paslėksime jį.

Siuvėjas išgirdęs labai persigando. Jis, matydamas, kaip vilkai lipa vienas ant kito ir tuoj pagriebs jį už kojų, šuriko:

— Na, lipkit, lipkit! Kam kilus, kam nekilus, o tam vilkui beuodegiui tai vis kilus!

Beuodegis išgirdęs tuoj šoko iš apačios, ir visi vilkai nuburbėjo žemėn. Daug vilkų užsimušė, o kiti į girią nudūmė. Siuvėjas išlipo iš eglės ir laimingai nuėjo savo keliu.

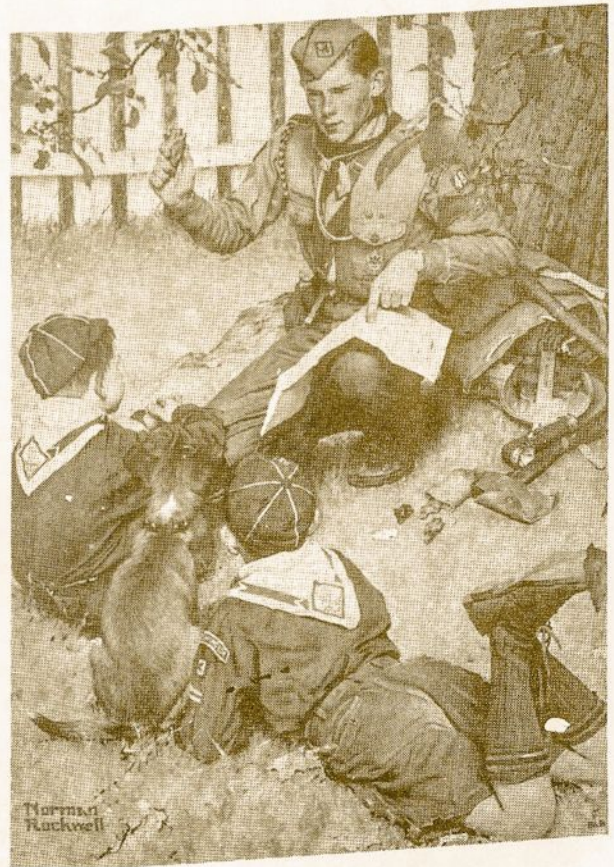
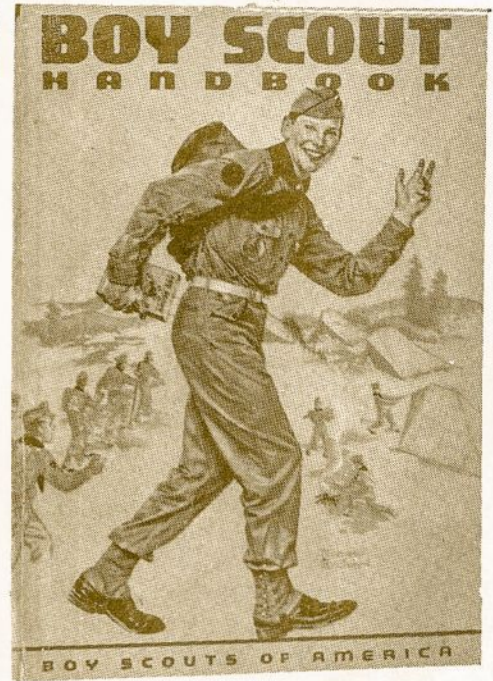
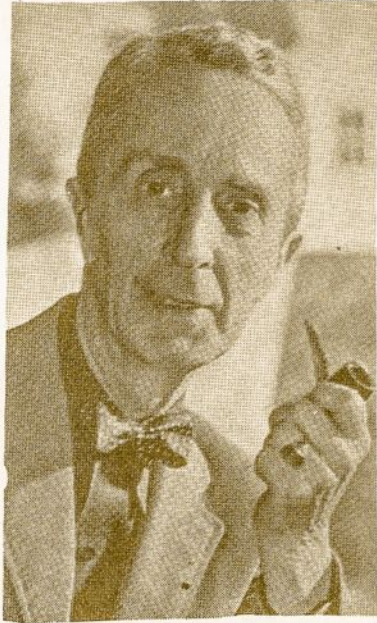

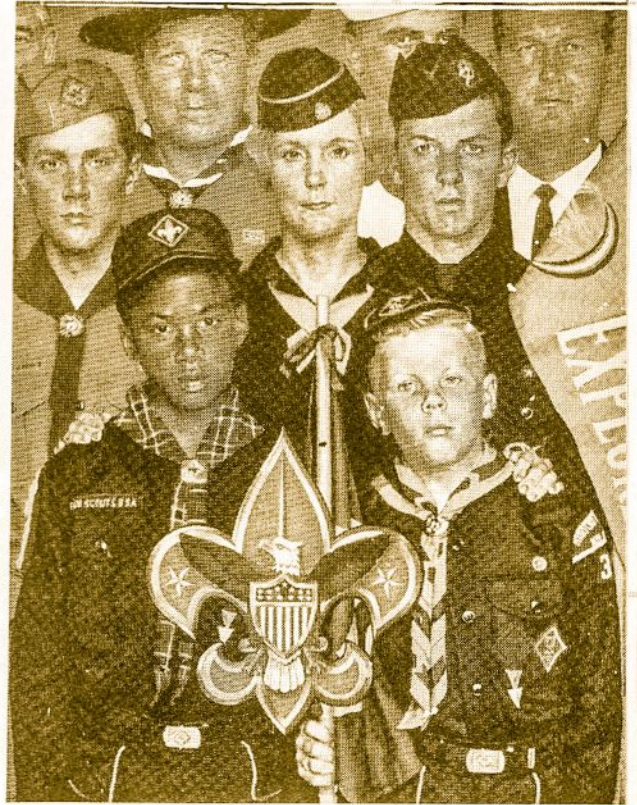
SKAUTŲ DAILININKAS

Vienas mėgiamiausių Amerikos dailininkų labai kruopščiai ir idealistiniai vaizdavo amerikiečių gyvenimą yra **NORMAN ROCKWELL**.

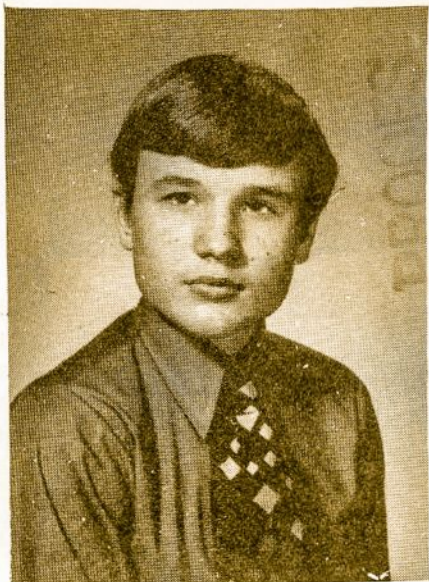
Jis gimė 1894 m., mirė 1978. Per savo gyvenimą nupiešė tūkstančius piešinių. Tarp jų daug skautiškomis temomis. Jaunystėje buvo Amerikos skautų laikraščio "Boys Life" redakcijos narys.

Vaizduojamas scenas labai giliai išstudijuodavo. Todėl jo paveikslai tikslūs iki smulkausių detalių. Asmenims pavaizduoti naudodavo tikrus žmones. Todėl jo paveiksluose galima atpažinti daug jo kaimynų.

EUGENIJĀUS FONDAS

*Eugenijus Kriaučeliūnas
1958 - 1977*

1977 m. 4. 17 mirė jūrų skautas Eugenijus Kriaučeliūnas sulaukęs vos 19 metų.

Tėvai, norėdami įprasminti sūnaus atminimą įsteigė fondą, kuris premijavo lietuviybės išlaikymui pasižymėjusius jaunuolius.

\$1000 buvo skiriama kas metai tam, kuris pasižymėjo lietuviškoje veikloje.

Per penkioliką metų buvo atrinkta jaunimo iš įvairių pasaulio kraštų. JAV, Kanados, Anglijos, Argentinos, Australijos.

Deja, fondo veikla buvo sustabdyta, kadangi organizacijos neparodė dėmesio parenkant kandidatus tai premijai gauti.

1979 m. komisija. V. Jonušienė, Juozapavičiūtė-Petrauskienė, gen. kons. J. Daužvardienė, Ir. Kriaučeliūnienė, J. Kriaučeliūnaitė, L. Kriaučeliūnas

1980 m. komisija. Čes. Kuras, Joana Kurienė, kun. Pr. Garšva, Joana Kuraitis, Kriaučeliūnai

1981 m. komisija. Gen. kons. J. Daužvardienė, vysk. V. Brizgys Rimantas ir Jūratė Stirbiai

TAU, VADOVE

VILKIUKŲ ŽAIDIMAI

PAŠTO ŽIUŽIS. Žaidėjai ratu. Kiekvienas vadinasi Lietuvos miesto vardu. Rato viduryje stovi laiškanėšys su kaklaraiščiu rankoje. Ant žemės nubrėžtos dvi „pašto dėžutės“. Laiškanėšys sako, „Noriu laišką pasiūsti!“ „Iš kurio miesto?“, šaukia visi. Laiškanėšys iššaukia miestą ir bėga, kaklaraištį įdėdamas į „laiškų dėžutę“ ir atsistodamas rato viduryje. „Miestas“ stengiasi kaklaraiščiu į laiškanėšį pataikyti. Jei pataiko, „miestas“ tampa laiškanėšiu.

SKALBYKLA. (Tinka namų ruošos — šeimininkės specialybei). Žaidėjai žąsele pagal būrelius. Kitoje pusėje nubrėžti (pvz. kreida ant grindų) ratai — skalbimo dubenys kiekvienai komandai, o pusiaukelyje dvi kortelės su užrašais „Vanduo“ ir „Skalbimo milteliai“. Pirmieji žaidėjai pagriebia „vandenį“ ir įdeda į dubenį, tada „skalbimo miltelius“ ir vėl įdeda. Nusiima kaklaraištį ir tris kart „įmerkia ir skalbia“. Tada kaklaraištį pakabina ant virvės arba padeda prie nubrėžtos džiovyklos „virvės“, grįžta į eilės galą. Antrasis paima užrašus iš dubens ir žaidimas kartojasi, kol visi baigia.

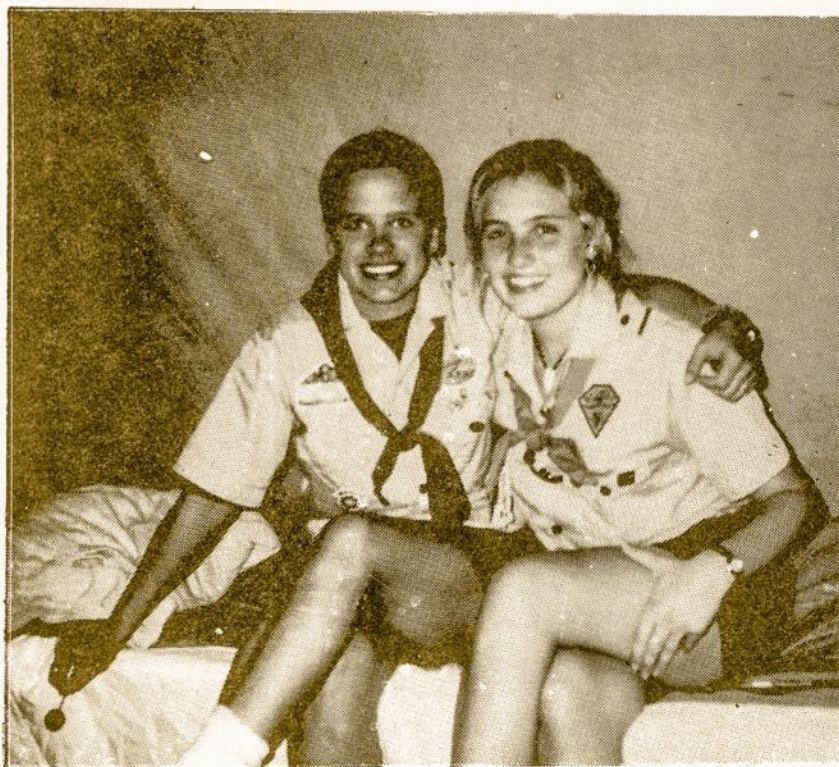
LENGVOJI ATLETIKA. Žaidėjai būreliais ir žąsele. Kitoje aikštelės ar patalpos pusėje nubrėžtas „griovys“ kurio plotis 2 metrai (6 pėdos, 6 coliai). Tarpe kita kliūtis — 90 cm (2 pėdos, 6

coliai) aukštyje ištempta virvė. Žaidėjai iš eilės peršoka virvę ir griovį. Už griovio sviedinukas, kurį reikia iš ten sekančiam žaidėjui numesti, kad šis galėtų pradėti bėgti. Skaičiuoti klaidas (šokdami palietė virvę, neperšoko griovio, numetė kamuoliuką žemėn).

PLAUKIMAS KRŪTINE. Kiekvienai komandai dėžė ar kėdė.

Kiekvienas atsigula pilvu ir „plaukia“, judindamas rankas ir kojas kaip prieš žaidimą buvo parodyta. Laimi būrelis, kurio žaidėjai geriausiai plaukia.

TRYS ŽAIDIMAI. Būrelio galva saugo vartus, o būrelio nariai iš eilės stengiasi kamuoliuką (teniso sviedinuką) įmušti. Tačiau įmuštas įvartis užskaitomas prieš komandos taškus — čia vilkiukai turi sąžiningai stengtis. Kai visi kartą metė, vėl iš eilės stengiasi į būrelio galvos kojas pataikyti, kamuoliuką mesdami mojavimo

Paukštyčių vadovės vyr. skautės Nida Januškytė ir Nida Tijūnėlytė šių metų vasaros stovykloje, Rake.

Nuotr. I.T

„Ažuolo“ ir „Gintaro“ vadovų-ių mokyklų 1944 m. vasaros stovyklos vadovybė. Iš k.: I eil. — v.s. fil. Gilanda Matonienė, Daina Dumbrienė ir v.s. Marytė Utz. II eil. — skautas vytiš vsl. Andrius Utz, v.s. fil. Kazys Matonis ir ps. Bronius Fabijonas.

judesiu — jei nepataiko, praranda tašką. Trečioji dalis — būrelio galva kamuoliuką meta žaidėjui, kuris su kamuoliuku apibėga kambarį ar aikštę. Jei sviedinys nukrenta, prarandamas taškas.

DVIRATININKAI. Kiekvienam būreliui kėdė (arba galima ir ant žemės sėdėti). Iš eilės užlipa ant „dviračio“ ir turi parodyti, kaip važiuoja ir suka į dešinę. Žaidėjai turi atsiminti, kad reikia 1) tvarkingai atsisėsti, 2) duoti dešinio posūkio signalą, 3) sulėtinti greitį, 4) suktis dešinėn ir 5) tęsti kelionę (5 taškai). Jei suklysta ar užmiršta, praranda tašką ir pamokomi, kaip tvarkingai dviračiu važiuoti.

ŠVAROS PRIŽIŪRĖTOJAI. Kad vilkiukai (ar paukštytės) priprastų šluoti nuo savęs, o ne į

save, kiekvienas būrelis gauna šluotą, kuria turi tris popieriaus gabalėlius nušluoti ligi pažymėtos vietos ir atgal, žaisdami iš eilės.

SIUVĖJAI. Visų pirma kiekvienas turi siūlą per adatą perverti (nebent adatų užtenka kiekvienam žaidėjui). Tada siuvamos sagos. Jei sagų užtenka kiekvienam, vienas po kito prisiuva. Jeigu neužtenka, pirmasis žaidėjas įveria adatą, antrasis — prie medžiagos pritvirtina siūlą, ketvirtasis — vieną kartą kryžmai sagą prisiuva, penktasis — apvynioja siūlus tarp sagos ir medžiagos ir įtvirtina siūlą.

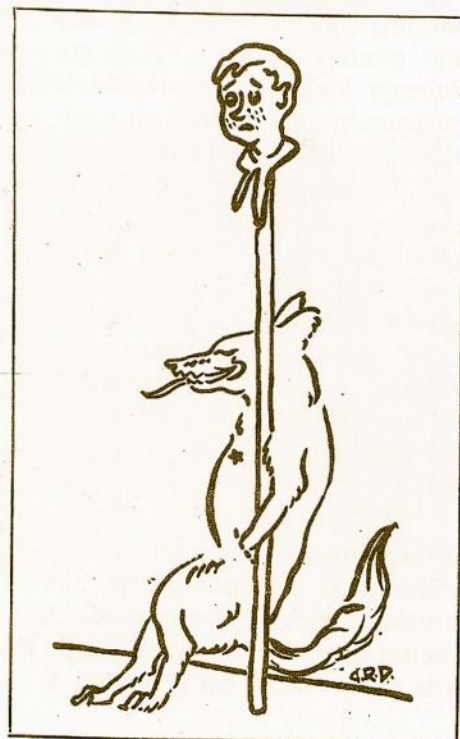
PASLĖPTAS LOBIS. Prieš žaidimą paslėpiamas lobis — saldinių dėžutė ar pn. Kiekvienas būrelis gauna lapelį su 10 kompasu krypčių nurodymų, pvz. trys žings-

niai šiaurėn, du į šiaurės rytus ir t.t. Parodyti, kur šiaurė. Tada būreliai pagal nurodymus eina ir lobio ieško.

GAMTOS STEBĖTOJAI.

Kiekvienas būrelis turi popieriaus ir pieštuką. Žaidimo vedėjas aprašo kokį nors gamtos daiktą — gėlę, paukštį, žvėriuką, o būreliai turi atspėti, kas tai būtų. (Šis žaidimas lavina pastabumą). Pvz. „Medis, gan aukštas, stiprus. Žievė nelygi. Jo vaisius auga indelyje. Dažnai galima rasti į vaisių panašų daiktą, kuris nėra vaisius. Seniau naudotas laivų statybai medis. Kas tai būtų?)

PIEŠTA PASAKA. Tris metrus (10 pėdų) priekin padėtas didelis popieriaus lapas, kuriame nubrėžti šeši langeliai. Pirmajam žaidėjui (būrelio galvai) pasakoma „pasakos“ pradžia. Jis nubėga ir nupiešia pagaliuku žmogų. Antrasis žaidėjas antrajame langelyje „pasaką“ tęsia toliau, pasinaudodamas pirmojo langelio piešiniu. Ir taip vienas po kito, visai be žodžių ir tyliai. Kai būrelis užbaigia šešis langelius, parodo kitam būreliui, kuris stengiasi pasaką atspėti.

PRANEŠIMAI LSS VIENETŲ VADOVĖMS

1994 m. spalio mėn. LSS Kontrolės komisija pranešė, kad ruošiasi pradėti LSS institucijų ir vienetų išdų reviziją. Sėkmingam K. komisijos darbui yra reikalingos Tarybos, Šakų ir vienetų finansinės 1993 m. XII. 31 d. apyskaitos. Vienetų vadovėms pasiūstą Kontrolės komisijos paruoštą „Vieneto turto inventoriaus lapą“ reikia užpildyti ir kopiją pasiūsti LSS Kontrolės komisijos pirm. j.v.s. Broniui Juodeliui, 239 Brookside Lane, Willowbrook, IL 60514.

*

Lietuviškosios Skautybės fondas praneša, kad šių metų pabaigoje bus baigiama ruošti spaudai knyga „Lietuviškoji Skautija“. Tai lietuvių skautų veiklos apžvalga, apimanti 1945-1985 metų laikotarpį. Knyga turės daugiau negu 500 puslapių ir joje bus daugiau kaip 1000 nuotraukų. Knygos redaktorė — v.s. Alė Namičienė. Skatinu seses iš anksto užsisakyti šią knygą — kaina 25 dol. Užsakymus prašau siūsti Lietuviškosios Skautybės fondo išdininkui, v.s. fil. K. Nenortui, 44 Alban Street, Dorchester, MA 02124.

Budėkime!
v.s. **Birutė Banaitienė**
LS Seserijos Vyriausia
skautininkė

Susitiko Chicagoje.
Broliis Antanas Gražulis, S.J. ir
sesė Albina Ramanauskienė,
„Skautų Aido“ administratorė.
Broliis Antanas globoja šv.
Kazimiero d-vę Vilniuje

LIUDVIGA IKAMIENĖ 1905-1994

Lapkričio 25 d. palydėta į Panemunės kapines.

Skautė nuo 1923 m. Zarasų skaučių vadovė. 1938 m. tautinėje stovykloje Zofija Čiurlionienė jai įteikė Lelijos ordiną

1941 m. buvo ištremta į Kengyrą. Buvusieji Kengyro kaliniai ją prisimena kaip nuoširdžią, draugišką, visus guodžiančią, nors pati skaudžiai kentėjo atskirta nuo sūnelio ir vyro.

„Aušros Vartų“ ir „Kernavės“ tuntams jungiantis

Mielos sesės, broliai, tėveliai ir svečiai,

jūsų gausus susibūrimas šioje salėje įrodo, kad šis progresyvus žingsnis — dviejų tuntų susijungimas yra realus įvertinimas gyvenimo sąlygų.

Sveikinu kiekvieną, turėjusią įnašą šiame siekime. Linkiu šiam vienetui tolimesnės sėkmės ir augimo. Ir toliau darbuokitės siekdamos skautijos tikslų įgyvendinimo — sekant Baden Powell'io skautiška sistema, auklėti lietuvišką jaunimą sąmoningais lietuvišiais ir naudingais piliečiais.

Jums, Sesytės, linkiu smagaus ir įdomaus skautavimo. Jūsų entuziazmas, smalsumas ir darbštumas palengvins vadovių pareigas.

O mes visi, čia susirinę, vieningai ir vienbalsiai pasižadėkime dirbti kartu ir neatsisakyti nei mažiausios pareigos padėti šiam vienetui ir jo vadovėms, kai mus kvies ar paprašys.

Svarbiausiai — dirbkime kartu.

Budėkime ir Gero vėjo!

v.s. fil. Kęstutis Jačius
LSS Tarybos Pirmininkas

Čikaga, 1994 m. lapkričio 20 d.

VISI KVIETIAMI TALKON

Nemažai laiko prabėgo nuo mūsų paskutinio kreipimosi į jus. Per tą laiką daug kas pasikeitė ir daug naujo įvyko. Pats svarbiausias įvykis, kurio mes visi taip laukėm – Lietuvos Nepriklausomybės atgavimas. Su tuo įvykiu išgyvename daug džiaugsmo. Pradėjome kurti naujus planus ir naujas svajones. Čia pat atėjo ir Lietuvių Skautų sąjungos 75-rių metų veiklos sukaktis ir Lietuvos skautų atkūrimas – svajonėms tapus realybe, daug kas pasikeitė. Tuo pačiu Jubiliejinė stovykla, skautai svečiai iš Lietuvos ir stovyklos Lietuvoje. Gal ir per daug visko vienu metu, bet tai dideli įvykiai mūsų gyvenime ir skautiškoje veikloje. Jie buvo pagal sąlygas iškilmingiau paminėti. Laikas bėgo, atrodo, greičiau negu įprasta. Darbas darba vijo, visur reikėjo suspėti, kuo geriau viską atlikti. Tenka prisipažinti, kad kai kur ir nespėjome, atsilikome.

Mūsų fondo valdyboje taip pat yra pasikeitimų. Fondo valdybos pirmininko pareigas perėmė v.s. fil. Petras Molis. V.s. fil. dr. Jurgis Gimutas, nors ir pasitraukė iš LSF valdybos, pasilieka bendradarbiu ir mums padės. Iš valdybos pasitraukė ps. Dalia Zikienė. Dėkojame jiems už gerai atliktas pareigas ir darbus. Jie buvo labai reikalingi ir malonu buvo su jais dirbti valdyboje, ne kartą sprendžiant keblus klausimus. Nauja nare į valdybą pakviesta s.fil. Danutė Marcinkevičiūtė.

Tikimės ir toliau dirbti, kaip dirbome, ir kviečiame visus į talką. Kad ir mažiausia auka ir

savo pritarimu mums labai daug padėsite. Mes žinosime, kad esame ne vieni. Lietuvai atgavus nepriklausomybę, susidūrėme su realybe. Pasijutome tik svajotojais, o gyvenimas nuėjo savo keliu. Didelis ir nelengvas darbas prieš akis. Mums reikia Lietuvos jaunomenei duoti viltį į gražesnę krašto gyvenimą, padedant nurodyti kelią ir kryptį. Mūsų pagalba gal padės pakreipti tą gyvenimo ratą mūsų norima kryptimi. Tam reikia daug darbo, pasiaukojimo ir lėšų. Šiuo metu LS Fondas labiau reikalingas nei bet kada. Lietuva laukia mūsų – mokėkime jai padėti. Nepagailekime vieno kito dolerio, gal tokiu būdu greičiau pasieksime bendrą tikslą – Lietuvos jaunimui geresnį rytojų.

Šiuo metu didelė palūkanų dalis skiriama lietuvių skautų veiklai Amerikoje ir kitose pasaulio šalyse, kur gyvenimas žymiai sunkesnis. Paramą iš fondo gauna lietuviai skautai Anglijoje, Vokietijoje, Argentinoje ir Brazilijoje. Palūkanoms smarkiai sumažėjus (gaunami procentai labai maži), jaučiamas nepriteklus ruošiant vasaros stovyklas ir kitokią skautišką veiklą. Fondo kapitalo padidinimas aukomis, prisidėtų prie palūkanų padidėjimo ir skautiškos veiklos paskatinimo. Gerardų pagalba ir čia reikalinga. LSF valdyba lieka Jums dėkinga už aukas iki šiolei, prašydama neužmiršti mūsų ir ateityje.

**Lietuviškosios Skautybės
fondo valdyba**

Ugdovų lavinimo sąskrydis Toronte

Nuotraukos Vlodo Mockūno

Ed. Vengianskas

Sportas ir žaidimai yra vienas pagrindinių priemonių jaunuolio fizinėms ir dvasinėms jėgoms ugdyti. Sportuoti ir žaisti mėgsta ir vaikai ir suaugę. Susirinę į būrelį vaikai paprastai nestovi vietoje, bet juda, bėgioja, mēto sviedinį, gainioja vienas kitą. Augantis vaiko organizmas reikalauja veiksmo, sporto, kuris padeda išugdyti atskiras kūno dalis, lavina pastabumą, greitą orientaciją ir atsparumą.

Sportas ir žaidimai pagal savo paskirtį ir naudojamą priemonę yra skirstoma į keletą pagrindinių šakų: kamuolio žaidimai - krepšinis, tinklinis, futbolas; vandens sportas - plaukimas, nērimas, šuoliai, vandensviedis; žiemos sportas - čiuožimas, šliuožimas, ledo rutulio ir lengvoji atletika - bėgimai, šuoliai, mētimai, ėjimas ir kit.

Vieni tų žaidimų - sporto šakų nereikalingi jokių priemonių. Kiti žaidžiami su sviediniais, o dar kiti reikalingi ir didesnių įrengimų.

KREPŠINIS LIETUVOJE

Į Lietuvą krepšinio žaidimą 1923 m. atvežė tragingai žuvęs transatlantinis lakūnas štepas Darius. Jis tuo metu, atvykęs iš Amerikos, tarnavo Lietuvos aviacijoje. Jo pastangomis krepšinis buvo pradėtas žaisti kariuomenėje, o vėliau sporto klubuose ir mokyklose. Ypatingai krepšinis buvo pamėgtas Lietuvoje, kada Lietuva tapo Europos krepšinio čempione 1938 m.

KREPŠINIS

Vienas labiausiai šiandien mėgiamų ir plačiausiai paplitusių plačiame pasaulyje, o ypač Amerikoje ir tarp lietuvių, yra krepšinis (basketball), Žvilgterėkime, kaip jis atsirado.

Šio žaidimo įkūrėjas yra amerikietis sporto mokytojas Dr. James Naismith. Mokykloje natydamas vaikus laisvalaikio žaidžiančius sugalvojo jiems naują žaidimą. Vaikū būrį paskirstė į dvi grupes. Ir liepė mesti sviedinį į salės kampe pastatytą krepšį. Kitos grupės uždavinys buvo trukdyti ir neleisti, kad sviedinys būtų įmestas. Toks žaidimas vaikams labai patiko ir ėmė plisti į kitas mokyklas. Tokiu būdu buvo pradėtas krepšinis. Vėliau buvo sudarytos taisyklės, jos tobulinamos, krepšiai pakelti nuo žemės, pritvirtinti prie stulpų ir t.t.

Krepšinio žaidimas greit paplito po visą Ameriką. Po pirmojo pasaulinio karo buvo pradėta žaisti ir kituose kraštuose. Šiandien žaidžiama visame pasaulyje. Vyksta pirmenybės, tarptautinės rungtynės.

MANO ŠEIMOS ISTORIJĖLĖS

Mano tėvo šeima gyvena Vokietijoje, o mamos — Lietuvoje ir Čikagoje. Retai juos matau, dažniausiai švenčių metu Čikagoje, kur susėdę prie pietų stalo pasakojame savo prisiminimus.

PLAUKIANT Į AMERIKĄ

Mano mamos šeima vyko į Ameriką karo transporto laivu. Mama tada buvo dar labai maža ir laive labai sunkiai sirgo. Taip sunkiai, kad vos nenumirė. Ją išgelbėjo apelsinų sultys, kurias laivo virėjas paslapčiom atnešdavo iš virtuvės. Apelsinų sultys buvo vienintelis maistas, kurį ji galėjo praryti.

Tačiau įdomiausia tai, kad maždaug prieš penkeris metus, kai mano mama ir senelis skrido į Lietuvą, senelis sėdėjo šalia seno, praplikusio vyro. Juodu įsikalbėjo ir, pasirodę, kad tas senas žmogus

buvo tas pats laivo virėjas, kuris išgelbėjo mano mamą!

NAUJAS MAISTAS

Mano mamos šeima apsigyveno mažame butelyje Čikagoje. Ne vienas tada nemokėjo angliškai ir jiems buvo nelengva pradėti naują gyvenimą. Kartą mano močiutė ir pramočiutė išėjo į parduotuvę apsipirkti. Grįžo namo su didele traškučių dėže. Jos neturėjo supratimo koks tai maistas, bet išskaičiusios parašą „cereal“ — košę, norėjo pabandyti. Močiutė nusprendė, kad jei tai košė, tai reikia ją išvirti. Ir išvirė ji traškučių košę, o kai ją patiekė pietums, visi stebėjosi kaip amerikiečiai gali taip neskaniai valgyti!

LABAS, DĖDE!

Atsigręžkime į senus laikus Lietuvoje, kada mano močiutė

buvo dar maža mergytė. Gimtadieniui ji gavo dovanų du šunis. Vieną pavadino „Labas“, o kitą „Dėdė“. Su savo šunimis ji žaisdavo mažoje, akmenimis grįstoje gatvelėje. Ji bėgdavo ta gatvele ir šaukdavo: „Labas, Dėdė!“ Visi kaimynai stebėjosi ir klausė: „Ką ta mažoji mergaitė šaukia? mes matome tik du šunis“.

KALAKUTŲ MAUDYMAS

O dabar pažvelkime į dar senesnius laikus, kada mano pramočiutė buvo dvejų metų amžiaus ir gyveno Kaukaze. Jos tėvai turėjo dešimt mažų kalakučiukų. Pusė jų buvo juodi, kiti — balti. Prie namo stovėjo didžiulė statinė, į kurią nuostogo tekėjo vanduo. Mažoji galvojo, kad juodi kalakučiukai turėjo būti labai nelaimingi, būdami tokie nešvarūs, palyginus su baltaisiais. Mano pramočiutė nusprendė gerai išsprauti juoduosius ir sumetė juos į vandens pilną statinę. Aišku, kalakučiukai paskendo. Tada ji pradėjo šaukti: „Mama! Tėte! Kalakučiukai daugiau nekalba!“

Alina Diebold

Pasikalbėkim,
Dieve

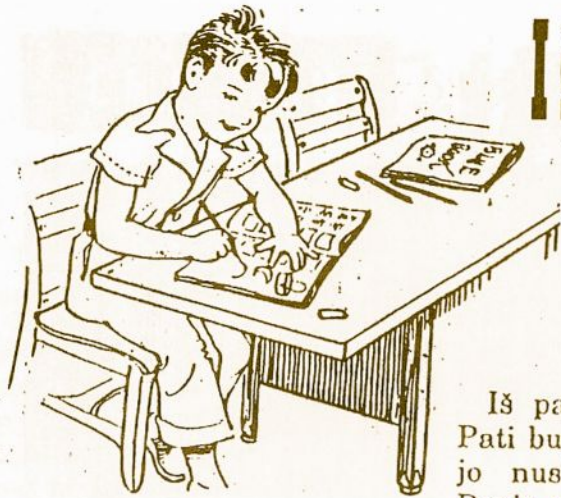
v.s. Liūda Rugienienė

Ačiū už akis

Ačiū, Viešpatie, už akis.
Jų yra visokių dydžių ir spalvų,
bet labiausiai Tau dėkingas,
kad man davei akis.
Su jomis matau
daug nuostabių dalykų,
kuriuos sukūrei Tu
šiam dideliame pasaulyje.
Ačiū už meilę, Viešpatie,
kurią matau kitų
žmonių akyse.

Iš mokinių rašomųjų darbų

Tautosaka

Iš pasakos „Žvirblis“: Karalius netikėjo žvirbliu ir padėjo žvirblį po apverstu puodu. Karalius netikėjo, kad žvirblis atspėjo, tai karalius padėjo kiaušinius ant žvirblio kėdės. Žvirblis atrado karalaitės žiedą, kai tie vagys sakė, kad juos neišduotų ir davė gaidį nuryti. Jis suplovė vištą ir ten surado žiedą.

Iš pasakos „Tinginė pati“: Pati buvo tinginė, kad negalėjo nusipirkti sau drabužių. Ponia nenorėjo verpti ir ėjo su savo vyru į šiaudus, ir jis ją ten paliko.

Piršlys buvo reikalingas papirkti vyrą, kad ženytųsi.

Lapė sulaukė blogo galo pasakoje „Lapės vestuvės“, nes turėjo apsiženyti.

Kaip kviesdavo į vestuves: Jaunas vyras jodinėdavo po gatves ir rėkdavo, o dabar siunčia korteles.

Rašytojas parašė pasaką „Eglė žalčių karalienė“, žiūrėdamas į medžius.

Pasakoje žmogus sugavo lapę ir suvalgė.

Žilvinas nebuvo paprastas žaltys, jis buvo berniukas.

Per šalta? Važiuok į Australiją

Ar jau nusibodo žiema? Nepatinka šalčiai? O kaip patiktų ši „maloni“ šilumėlė? Paskaityk, ką rašo Sydney, Australijos dienraštis „Telegraph Mirror“ 1994 m. gruodžio 22 d.:

„44°C! Termometras pasiuto! Sydney miestas chaos! Karščiausia gruodžio diena per 37 metus!

„Užsidedę nesukontroliuojami gaisrai... kelių asfaltas ištirpo... elektros laidai nuo karščio išlanko ir nukrito... susisiekimastraukiniais

sustojo, nes bėgiai susiraitė... gatvių paviršiaus karštis siekė 65°C. Miesto policijos kompiuteris sustojo veikęs. Traukiniams sustojus, keleiviai vos neužduso vagonuose, nes oro vėsinimas taip pat nebeveikė ir vagonų durys neatsidarė. Žmonės gelbėjosi išlipdami pro langus.

Labai daug žmonių gavo karščio smūgius, nudegimus; 34-iems reikėjo gulti į ligoninę. Vienas gydytojas pareiškė, kad tokia karštyje galima gyvam išvirti...“

Mūsų sesė Dovilė, gyvenanti Sydney, rašė, kad 7 val. vakaro termometras lauke rodė 43°C. „Tai 105°F — 106°F. Ar jau besvarbu laipsnis šen ar ten, kai kepi lyg kalakutas“...

Taigi...

*Nedejuok, kad šaltas sausis
Gnybia nosį, kanda ausį.
Mauk kepurę ant ausų
Ir jau šalčio nebaisu!*

*Kažin, ar geriau tau būtų,
Iei taip čirškintų saulutė?
Vanduo verda, dega oras...
Maudytis praeina noras.
Smaigsto saulė karštą ietį —
Negali beišturėti...*

KELIONĖ APLINK PASAULĮ

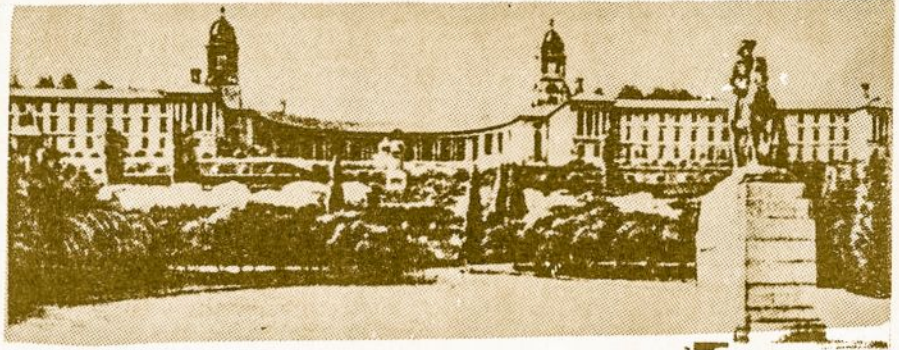
Tadas Miniotas

Tęsinys

Keptaun yra Pietų Afrikos respublikoje. Tai labai gražus miestas, labai švarus ir tvarkingas. Gyventojai dauguma baltieji. Kalba dviem kalbom, angliškai ir olandiškai. Buvome prie stalo kalno. Jis taip vadinamas, todėl, kad plokščias kaip stolas. Jis yra vieno kilometro aukščio. Nuo jo matosi visas miestas ir du vandenynai: Atlanto ir Indijos.

Iš čia išplaukėme į Australiją.

Plaukdami pro Gerosios Vilties iškišulį, supratome kodėl jis taip pavadintas. Čia visados didelės bangos, stiprios srovės ir labai nepastovūs vėjai. Indijos vandenynas buvo ilgiausias mūsų kelionės etapas. Jį įveikėme per penkias savaites.

Pretorija. Vyriausybės įstaigų pastatas

Pietų Afrikos Respublikos herbas

Gerosios Vilties. iškišulys

Keptaun

Indijos Vandenynas

CHICAGO

ISTORINĖ SUEIGA

Skaučių tuntams Čikagoje mažėjant, po ilgesnių pasitarimų, 45-ą sukaktį neseniai atšventęs „Aušros Vartų“ skaučių tuntas ir 36-sius veiklos metus skaičiuojas „Kernavės“ tuntas nutarė jungtis į bendrą vienetą. Jungimosi diena — sekmadienis, lapkričio 20-ji, Kristaus Valdovo šventė.

Pagarba Kristui Valdovui

Diena pradėta šv. Mišiomis Jaunimo centro didž. salėje. Susirinkus gražiai uniformuotoms abiejų tuntų sesėms ir vadovėms, tėveliams ir svečiams, šv. Mišias aukojo visų mielas brolis, tuntų kapelionas v.s. fil. kun. Antanas Saulaitis, SJ. Nuoširdžiais, šiltais žodžiais ir malda Tėvas Saulaitis padėjo visiems Mišių dalyviams kelti mintis ir širdis į Kristų Valdovą. Maldingumą stiprino puikus kernaviečių sesių giedojimas — įrodymas, ką gali padaryti talentingos vadovės pasišventęs darbas ir jaunųjų sesių pastangos, negailint ilgų valandų, paaukotų repeticijoms. Pagarba jaunai vadovei s. Ramutei Kemežaitėi ir pareigingoms gražiabalsėms sesėms, giesmėmis pagerbusioms Kristų Valdovą ir šventiškai nutekusioms Mišių dalyviams.

Jungiamės į bendrą vienetą

Po Mišių, toje pačioje Jaunimo centro salėje, 11 val. ryto vyko iškilminga tuntų susijungimo sueiga, kurią, abiems tuntams

atstovaudamos, pakaitomis vedė tuntų komendantės — vyr. skautės Gailė Butts („Kernavės“) ir Vida Brazaitytė („Aušros Vartų“).

Su daina išgygiavus ir salės priekyje išsirikiavus abiejų tuntų sesėms ir vadovėms, o prie jų rikiuotėn įsijungus ir šešioms viešnioms — „Nerijos“ jūrų skaučių t-to atstovėms, buvo įneštos tuntų vėliavos, sugiedotas Lietuvos himnas. Sekė vienetų raportai komendantėms, tuntininkų raportai LS Seserijos Vidurio rajono atstovei v.s. fil. Ritai Penčylienei, kuri

savo raportu LSS Tarybos Pirmosios pirmininkui, v.s. fil. Kęstučiui Ječiui, pranešė, kad sueigoje dalyvauja 83 sesės. Į Tarybos pirm. pasveikinimą „Budėk!“ ir „Gero vėjo!“ atsiliepta skardžiu „Vis budžiu!“ šūkiu.

Abi komendantės perskaitė jų tuntus liečiančius LS Seserijos Vyriausios skautininkės v.s. Birutės Banaitienės įsakymus, kurie skelbė, kad į aukštesnius vyresniškumo laipsnius keliamos:

į paskautininkės laipsnį — v.sl. Vida Brazaitytė, „Aušros Vartų“ tunto;

Chicagos skaučių tuntų susijungimo sueigoje, lapkričio 20 d. LSS JAV Vidurio rajono atstovė vs fil. Rita Penčilienė susijungusių „Aušros Vartų“ ir „Kernavės“ tuntų vėliavas įteikia naujai tuntininkei s. Daliai Trakienei.

Nuotr.
N. Užubalienės

į skautininkės laipsnį: ps. Renata Borucki, „Aušros Vartų“ t-to tuntininkė ir ps. Dalia Trakienė, „Kernavės“ t-to vadijos narė.

UŽ NUOPELNUŠ ordinu apdovanojama „Kernavės“ t-to tuntininkė s. Ramutė Kemežaitė.

Tolimesniu VS įsakymu nuo pareigų atpalaiduojamos kadenciją baigusios abiejų tuntų tuntininkės — ps. R. Borucki ir s. R. Kemežaitė. Joms reiškama padėka už sėkmingą vadovavimą tuntams. Perskaitomi ir abiejų tuntų tuntininkių paskutiniai įsakymai — tunto pareigūnių atpalaidavimai nuo eitų pareigų. Taip pat pranešama praėjusią vasarą LSS „Gintaro“ vadovių mokyklą baigusių kernaviečių pavardės.

Į salės priekį iškviečiama s. Ramutė Kemežaitė ir jai prisegamas LSS ordinas UŽ NUOPELNUŠ.

LSS Vidurio rajono atstovė v.s. fil. R. Penčylienė perskaito LSS Vyriausios skautininkės įsakymą, kuriuo pranešama, kad nuo 1994 m. lapkričio 20 d., Čikagos „Aušros Vartų“ ir „Kernavės“ skaučių tuntai jungiami į bendrą „Aušros Vartų“/„Kernavės“ skaučių tuntą, o jo tuntininkė skiriama s. Dalia Trakienė.

Salėje išviešpatauja slogi ty-la, vėliavininkėms nurišant nuo kotų tuntų vėliavas ir sujungiant jas viename stiebe. Vyresniųjų sesių, tuos tuntus kūrusių, juos ugdžiusių ir dešimtmečiais aukojusių nesuskaitomas valandas, jėgas ir darbą, besidžiaugusių sėkmėmis, nenusiminusių dėl nesėkmių, veidais

nuslenka susimąstymo šešėliai, ne vienai nurieda ašara... Bet — „Skautė nenusimena“... — tiek metų mokiusios jaunesniasias — pakelia akis į sujungtas vėliavas ir pasiryžta petys petyn — koja, kojon žengti bendram labui, kad lietuviškąja skautybe galėtų džiaugtis jaunosios sesytės...

Sujungtas vėliavas Vidurio rajono atstovė įteikia naujai tuntininkei, s. Daliai Trakienėi, o sesės ši veiksmą pasveikina entuziastingu „Hip, Valio!“ šūkiu.

Sujungtojo tunto adjutantė perskaito pirmąjį naujosios tuntininkės įsakymą, skelbiantį tunto vadiją, sudarytą iš abiejų buvusių tuntų vadovių.

Sekė skautininkės įžodis. Didžiuliame skautininkų, -ių rate, ps. fil. Ramonai Steponavičiūtei vadovaujant, įžodį davė į skautininkes pakeltoji vsl. Vida Brazaitytė. Jai žaliajį kaklaraištį užrišo s. Renata Borucki.

Ilgokai tęsėsi buv. tuntininkių padėkos jų vadijų narėms ir taktininkėms, dovanos buv. tunti-

ninkėms, sveikinimai ir dovanos naujojo tunto tuntininkei.

Trumpu žodžiu į seses ir tėvus prabilo naujoji tuntininkė s. Dalia Trakienė, kviesdama seses susiimti rankomis ir visoms, Dievui padedant, kartu žygiuoti į ateitį Tėvynės ir jaunimo labui. Kvietė talkon jungtis tėvelius ir rėmėjus.

Jautriai prabilo LSS Vidurio raj. atstovė v.s. fil. Rita Penčylienė, kad praėjusi savaitė jai buvusi prisiminimų ir nostalgijos savaitė, perėmus abiejų tuntų knygas, albumus ir kt. Kvietė visas pasiimti geriausia, kas buvo abiejuose tuntuose — seseriškumą, draugiškumą, vadovavimą, dainą ir meilę skautybei.

Išnešus vėliavas, su buv. tuntininkėmis atsisveikina ir naujai linkėjimus pareiškia „Lituanicos“ skautų tunto tuntininkas fil. j. s. Marius Naris ir „Nerijos“ jūrų skaučių tunto tuntininkė j.s. Violeta Paulienė. Naujajai jungtinį „Aušros Vartų“/„Kernavės“ tuntą ir jo vadoves sveikindamas LSS Ta-

„Kernavės“ tunto giesmininkės gieda Čikagos skaučių tuntų susijungimo šv. Mišiose.
Nuotr. N. Užubalienės

rybos pirm. fil. v.s. Kęstutis Jėčius padėtį įvertina kaip: „Realus žvilgsnis į dabartį ir progresyvus žingsnis į ateitį, remiantis Baden Powell'io idėja auklėti jaunimą sąmoningais lietuviais ir gerais piliečiais”.

Visi sueigos dalyviai buvo pakviesti pasivaikšinti saldumynais, sumuštiniais ir kava, o jaunosios sesės, tuntininkės sušauktos, ratu ant grindų susėdusios, padainavo jų pamėgtas skautiškas dainas.

Veiklos ratan burkime visas

Skirstėmės, linkėdami šiam jungtiniam tuntui augti ir klestėti, nepamirštant gražių abejuose tuntuose sukurtų tradicijų

NORIM BŪTI AUDĖJĖLĖM

„Aušros Vartų”/„Kernavės” tunto „Dubysos” draugovės paukštytės šeštadienį, lapkričio 12 d., pasibaigus pamokoms liuanistinėje mokykloje, skubiai persirengę skautiškomis uniformomis ir užkandusios sausainiukų, rikiuotėje nužygiavo į automobilių pastatymo aikštę, kur jų jau laukė tėveliai. Lipdamos į automobilius, visos džiaugėsi seniai laukta jas dominančia iškyla pas audėją.

Šį sykį kelionė nebuvo ilga. Netrukus pasiekėm sesės s. Kristinos Vaičikonienės namus. Prie durų mus pasitiko besišypsanti sesė Kristina. Pati buvusi vadovė, sesė Kristina žino kaip brangus ir trumpas yra su-

ir jų istorijos, įvertinant ir prisimenant vadoves ir steigėjas, kurių idealistinio darbo dėka lietuviškoji skautybė Čikagoje gyvuoja arti 50 metų. O jų daug ir pasišventusių. (Jau vien iš buv. tuntininkių susidarytų kelių dešimčių narių draugovė). Jos ir šiandien bus stipri atrama naujojo tunto vadovybei, jei bus kviečiamos talkon, nevengiama paklausti ir jų patarimų. Nėra geresnės mokytojos, kaip pirmtakūnų darbų ir veiklos patirtis. Susiėmusios rankomis, žygiuokime į ateitį, neužmiršdamos ir praeities. Budėkime! Ir gero vėjo!

IR

kambarį, kuriame ant stalo buvo sudėta įvairių dydžių ir stilių audimo staklių. Paaikšino ir parodė, kaip kiekvienos jų veikia, kaip jomis audžiama. Sesytės žavėjosi audiniais; ypač joms patiko sesės Kristinos išaustos juostos. Po kurio laiko — daugybės klausimų ir aiškinimų, perėjome į kitą kambarį, kur stovėjo didelės drobei austi staklės. Sesė Kristina papasakojo kaip ilgai trunka paruošti stakles audimui ir kaip jomis audžiama. Akis išpūtusios sesytės atidžiai klausėsi ir buvo nustebusios, kad tiek daug laiko audimas pareikalauja.

Atrodo, kad tokioms sueigoms niekad neužtenka laiko, o turimas taip greit skrieja... Pažvelgusios į laikrodį nustebome, kad jau laikas važiuoti namo. Maloniai sesė Kristina pažadėjo po švenčių atvykti į sesyčių sueigą ir visas pamokyti austi. Nudžiugusios tokiu pažadu, paukštytės padėjo sesei audėjai ir išvažiavo namo. Dabar visos nekantariai laukdamos čiaūska apie sueigą, kurioje ir jos mokysis austi. **Sesė Dana Mikužienė**

„Dubysos” draugovės paukštytės susipažinimo su audimu sueigoje. Iš k. I eil. — Viktorija Biskytė, Nina Connolley, Natalija Skvirblytė, Audra Brooks. II eil. — Patricija Volkovaitė, Andrėja Deksnytė, Alina Meilytė, Kristina Badaraitė, Milda Bunikytė, Tara Mikužytė, Laura Norkutė, Aurelija Balzaitė. III eil. — Čikagos Lietuvių Tautodailės instituto narė s. Kristina Vaičikonienė, Aušra Bužėnaitė, draugininkė g.v.v. Dana Mikužienė, dr-kės padėjęs vyr. skautės Larana von Braun, Onutė Utz ir Erika Brooks.

Nuotr. Danos Mikužienės

CHICAGO

„Nerijos“ tunto dalis ūdryčių ir jų vadovės Čikagos jūrų skautijos kalėdiniame pobūvyje.

EUROPOS RAJONAS

Lapkričio 19-tą dieną suvažiaavo vadija, skautų ir skaučių vadovai ir vadovės į Londoną, Lietuvių namus posėdžiui.

Posėdyje dalyvavo s. V. Gasperienė, v.s. G. O'Brien, s. V. O'Brien, ps. A. Traškaitė, ps. J. Žilinskas, s.v. A. Klimas, vyr. sk. K. Harmes-Markevičiūtė, s.v. Š. Mineikis, s.v. M. Liudwig, s.v. R. O'Brien, LSS Garbės narys H. Gasperas, LSS Garbės narys J.

←←←←←
Kauno skautų būstinėj su kauniškiais skautų vadais — Lietuvoje. v.s.s. B. Vaitkevičius — LSS buvęs Europos rajono vadas.

Levinskas, B. Levinskienė, po tarnybos, prisistatė v.s. J. Alkis ir v.s. J. Maslauskas.

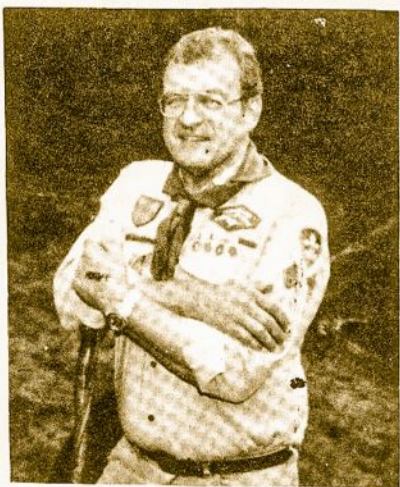
v.s. J. Maslauskas paskaitė

maldą. Posėdžiui pirmininkauja s. V. O'Brien, sekretoriauja H. Gasperas. Posėdyje išklaudytos skautų — šakų pranešimai. LSS Europos

rajono vadas plačiai apibūdino LSS Tarybos Pirmijos pirmininko — v.s. fil. K. Ječiaus gautą informacinį pranešimą, rajono kasos stovį ir tolimesnį veiklos užsibrėžimą. LSS Tarybos Pirmijos pirmininkui už finansinę paramą išreikšta padėka. s. V. Gasperienė — rajono seserijos atstovė pažymėjo, kad seserija yra suskirstyta į būrelius ir židinius, kuriems vadovauja skautininkės. Pranešė seserijos kasos stovį ir ateities planus.

v.s. J. Maslauskas — brolijos atstovas — padėkojo brolijos vadai, skautams vyčiams ir skautams už prasmingai pravestą 45-ją sukaktuvinę skautų ir skaučių stovyk-

v.s.v. Vl. Gedmintas Dr. Vydūno būrelio vad.

lą, jos plačią programą ir gražų susiklausimą, bendradarbiavimą stovyklos metu ir ryšių palaikymą su seserija. Bendrai su Seserija, nutartas metinis nario mokestis: LSS 75-čio Jubiliejaus ženklų įsigijimo reikalas, „Skautų Aido“ prenumeravimas, „Mūsų Skautybė“ knygos užsakymas ir t.t. H.

s. V. Gasperienė atžymi šaudymo instruktorių.

Gasperas — „Budėkime“ redaktorius — kvietė jaunąją kartą daugiau prenumeruoti, rašyti ir lešomis paremti „Budėkime“ tolimesnį išleidimą. O, J. Levinskas — „Budėkime“ administratorius — apibūdino kasos stovį, pažymėjęs kad sekančiam numeriui mažai likę lešų ir, deja, jei „Budėkime“ skaitytojai neatsilyginsią, sudarys sunkumų.

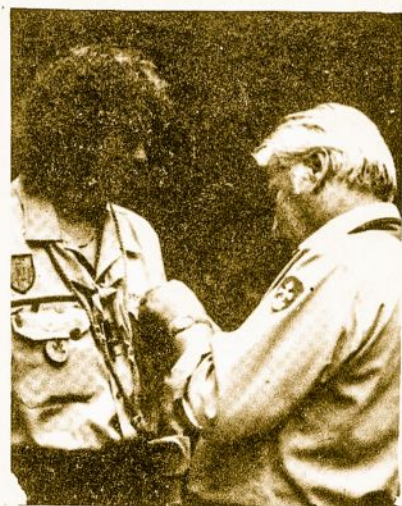
Buvo ilgiau sustota, nagrinėta ir diskutuota ateinančiųjų metų vasaros skautų stovyklos reikalu. Nutarta, vasaros tradicinę skautų ir skaučių 46-ją stovyklą rengti liepos 29 — rugpjūčio 5 dienomis, Lietuvių Sodyboje. Stovyklą praveisti kviečiamas jaunas, talentingas vadovas s.v.v. sl. Gerardas Jakimavičius, kuris pasikviesias talkininkus.

v.s. J. Alkis, jo 65-rių metų sukakties proga buvo pasveikintas, įteikta sveikinimo kortelė, sesė Vida perjuosė jį tautine juosta. Brolis Jaras visiems padėkojo už jo prisiminimą.

L.S.S. EUROPOS RAJONO LEIDINYS

Po p. K. Makūno paruoštų skanių pietų, pasivašinėję ir atsidėkoję, dalis vadovų atsisveikino. Likusieji, sekmadienį dalyvavo Šv.

v.s. J. Alkis sega žymenį vyr. sk. Harmes-Markevičiūtei.

Kazimiero bažnyčioje, kun. dr. J. Sakevičiaus MIC atnašaujamos šv. Mišiose. Po pamaldų grįžom į Lietuvių Namus.

v.s. J. M.

BRAZILIJA

Surengėme skautų kūčias. Buvo labai smagu. Prisirinko daug jaunimo. Kun. Petriukas atnašavo mišias. Skautai giedojo kalėdines giesmes. Atsilankė Kalėdų senelis. Šausio mėnesį rengiame stovyklą Litanikoje.

LEMONT

SESIŲ IR BROLIŲ KŪČIOS

Tradicinės jūrų skautijos kūčios, dalyvaujant tėveliams ir svečiams, š.m. gruodžio 9 d. Lietuvių centre, Lemonte, praėjo šeimyniškai ir šventiškai. Jas suruošė „Nerijos“ tunto gintarės, vadovaujamos j.ps. Alytės Gražytės.

Susirinko gražus būrys ūdryčių, jūrų skaučių, gintarių, būdžių ir bebrų. Į skautiškos šeimos šventę atvyko ir keli veteranai — jūrų skautininkai ir pora Brolijos vadovų.

Kūčių vakaro programą vedė talentinga sesė Alytė Gražytė. Vakaras pradėtas sesių daina „Kalėdų sapnas“. Dainą sekė bebrų pasirodymas su Kalėdų seniu, kurio dovanų maišas

Šventų Kalėdų ir Naujųjų Metų proga, Europos rajono sesės, broliai sveikiname mielus „Skauto Aido“ skaitytojus, dvasiškius, rėmėjus, tėvelius, seses ir brolius, gyvenančius Lietuvoje ir išeivijoje, bei visą plačiąją visuomenę.

Linkime linksmų šv. Kalėdų švenčių, laimingų, sėkmingų ir pilnų ištvermės 1995 Naujų Metų!

LSS Europos rajono vadija,
sesės ir broliai.

buvo už senį didesnis. Nuskambėjo ir „Džingel Bells“ visų mokama dainelė. Ją sekė „Nerijos“ tuntininkės Vijos Paulienės sveikinimas su šv. Kalėdomis. Budžių vardu visus sveikino Aidas Palubinskas. Po giesmės „Tyliąją naktį“, ūdrytės ir bebrai padeklamavo apie gimusį Kristų. Programėlė baigta giesme „Sveikas, Jėzaus gimusis“.

Sekė tradicinis prisiminimo žvakių uždegimas. Pirmoji, kurią uždegė Jūratė Jankauskaitė, buvo skirta sesėms ir broliams Lietuvoje. Antroji buvo a.a.j.ps. Aro Rimavičiaus prisiminimui. Trečioji — mūsų

pačių, viens kito prisiminimui, kaip sesės ar brolio.

Visiems sustojus, Kūčias palaimino misijos klebonas kun. Algirdas Paliokas. Po maldos pasidalinimas kalėdaičiais, geriausiais Kūčių linkėjimais.

Kūčių vakaro vaišės buvo su visais tradiciniais valgiais, kisieliu ir aguonu pienu su prėskučiais (šlīzikais). Čia sesės gintarės pasirodė kaip gabios šeiminkės. Joms priklauso visų dalyvių, kurių buvo arti 120, padėka. Gražu, kad Čikagos jūrų skautija tęsia prasmingas lietuviškas tradicijas.

brolis Bronius

VOKIETIJA

Naujos skautės ir vilkiukas po įžodžio Vasario 16-tos gimnazijos Vokietijoje veikiančiame „Aušros“ tunte. Iš k. Aidas Šiugždinis, Indrė Sarach, Rūta Samuilevičiūtė ir Monika Schultz.

Nuotr. Tomo Dundzilos

ROCHESTER

Gerasis darbelis – talka parapijai

„Dainavos” vietininkijos Rochesteryje skautai ir skautės savo visuomenišką gerąjį darbą atliko nuoširdžiai talkindami lietuvių Šv. Jurgio parapijos metiniame renginyje „bazare”. Šis renginys ruošiamas telkti lėšas parapijai. Lapkričio 20 d. vykęs „bazaras” buvo sėkmingas ir susilaukė ne tik vietinių lietuvių dėmesio, bet ir svečių iš Buffalo, Toronto, Čikagos ir Floridos.

Skautai, tvarkingomis uniformomis, darbštumu, paslaugumu ir mandagumu patraukė daugelio dėmesį. Vietininkijai teko tvarkyti net tris kioskus, tad darbo nestigo. Sesės ir broliai darbavosi prie „Laimės šulinio”, „Pyrągų loterijos” ir „Taikinių (darts) stalo. Jaunimui buvo smagu – nei vienas nesiskundė nuovargiu. Visi buvo laimingi galėdami įgyvendinti skautiškąjį pažadą – padėti artimui ir atlikti gerąjį darbą, ir atlikti jį su šypsena veiduose.

Norėtume žinoti kokius gerus darbelius atlieka mūsų broliai ir sesės kitose vietovėse.

**Budėkime!
Brolis Aleksas**

„Dainavos” vietininkijos Rochesteryje skautės talkina šv. Jurgio parapijai, dirbdamos prie „Laimės šulinio”. Rūta Gečienė, Audronė Gečaitė, Lina Gečaitė, ir Emilija Liutkutė

Rochester skautai ir skautės iškyloje. Andrius Skučas, Andrius Pieniezny, Liz Cooper, Rūta Gečienė, Roma Gečaitė, Rimas Liutkus. Jonas Liutkus, Diana Pieniezny, Lauren Cooper, Audronė Gečaitė, Lina Gečaitė

A.A. VALERIJAI KATAUSKIENEI VALCH

mirus, giliame liudesyje pasilikusiems: vyrui, dukroms v.s. Laimai Kiliulienei, Albinai Rudžiūnienei, Rinai Dambrauskienei, anūkams ir visiems šeimos artimiesiems reiškiamo nuoširdžią užuojautą.

LSS Bostono Skautininkų
Ramovė

LSS Skaučių Seserija

HL

ALp(LK)3083

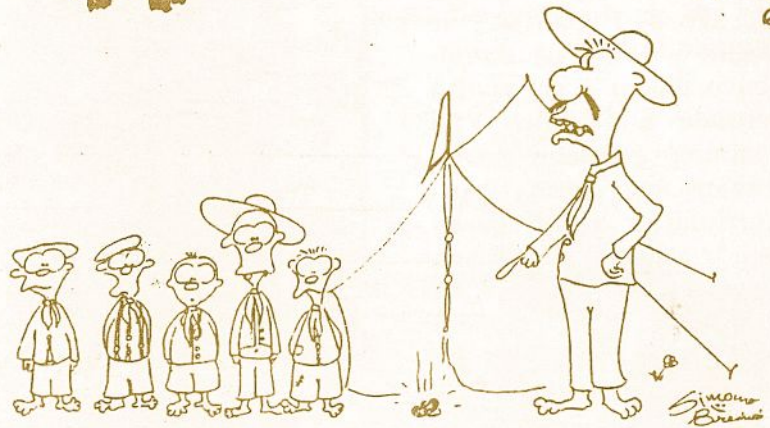
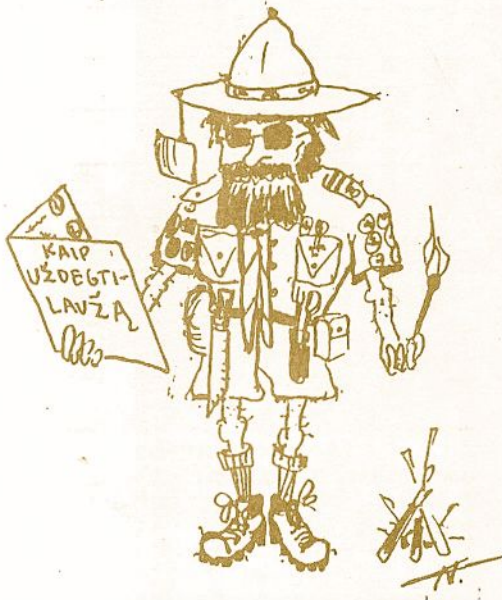
1995, Nr.2

Postmaster: send address changes to:

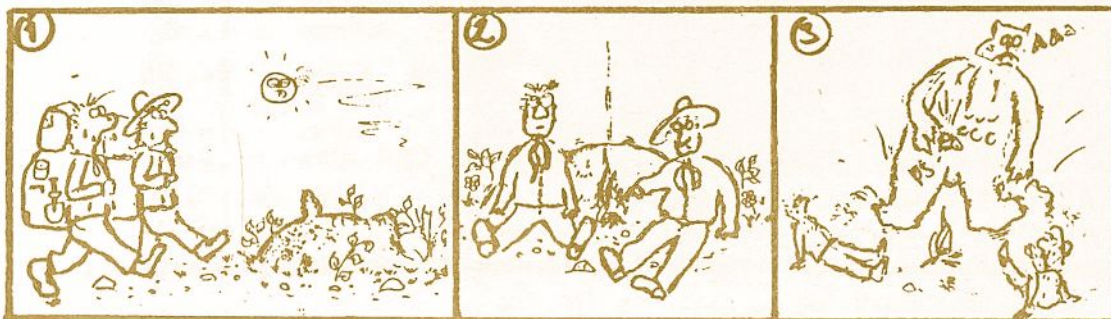
SKAUTU AIDAS
 4613 W, 106 Pl.
 Oak Lawn, IL 60453

Aldona Rasutiene
 65th St.
 Chicago, IL 60629

SKAUTASUOKIS

Alko PALTAROKO ir Simono BREIVĖS
 Karikatūros

Iš Lietuvos
 "Skautų Aido"
 Nr. 3

Simono
 Breivės